

Publicerad 2008-06-03 14:45 av Britt Gustavsson

Rotklängen

Med raka ryggar och ståtlig hållning,
växer kärlekens barn sig starka,
med rötterna fast förankrade
i grundens djup.

Kärlekens barn slingrar rötterna runt
varandra och står skyddade från att
ryckas loss av omvärldens stress.

Fyllda av jagets genuinitet,
finner anden sitt fria spelrum.

När orosvinden drar förbi, böjer de sina
knän i bön och skjuter nya skott med
sina öppna armar.

Lyckans klang i daggens morgon
gör skotten till skälvande droppar.
Skimrande i solljuset, förökande sig
likt kommande vattenkaskader.

Britt Gustavsson

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Britt Gustavsson med Poeter.se id #5210 innehar upphovsrätten